

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä marraskuuta 2013

781/2013

Laki

erillisellä päätöksellä määrättävästä veron- tai tullinkorotuksesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2013

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan tekoon ja laiminlyöntiin, josta toimivaltainen viranomainen voi määrätä veron- tai tullinkorotuksen luonnolliselle henkilölle, kotimaiselle kuolinpesälle tai tuloverolain (1535/1992) 4 §:ssä tarkoitettulle yhtymälle taikka muulle verovelvolliselle, jonka veronkorotuksesta luonnollinen henkilö on vastuussa verovastuuta koskevien säännösten nojalla.

Tässä laissa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ovat Verohallinto, Tulli ja Liikenteen turvallisuusvirasto.

Mitä tässä laissa säädetään veronkorotuksesta ja verotuspäätöksestä, sovelletaan vastaavasti tullinkorotukseen ja tullauspäätökseen.

2 §

Veronkorotuksen määrääminen

Sen estämättä, mitä verotuspäätöksen tekemisestä muualla laissa säädetään, veronkorotusta koskeva päätös voidaan jättää tekemättä verotuspäätöstä tehtäessä ja tehdä se erillisellä päätöksellä siten kuin jäljempänä säädetään.

Veronkorotusta koskevan päätöksen tekemättä jättämisestä on ilmoitettava verovelvolliselle viimeistään verotuspäätöksen yhteydessä.

Erillistä veronkorotusta koskeva päätös on tehtävä viimeistään asianomaisen verotuspäätöksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden loppuun mennessä, jollei toimivaltainen viranomainen ole tehnyt asiasta mainitussa ajassa rikosilmoitusta tai saanut tietoa esitutinnan aloittamisesta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu päätös annetaan tiedoksi siten kuin hallintolain (434/2003) 59 §:ssä säädetään.

Jos toimivaltainen viranomainen tekee asiasta rikosilmoituksen tai on saanut tiedon esitutinnan aloittamisesta, veronkorotus voidaan määrätä samasta asiasta ainoastaan 4 §:n 1 momentissa säädettyssä tapauksessa.

Tässä laissa samalla asialla tarkoitetaan tekoa tai laiminlyöntiä, jossa tapauksen tosiseikat ovat samat tai olennaisilta osin samat.

3 §

Veronkorotuksen suhde rikosilmoitukseen ja esitutinnan aloittamiseen

Toimivaltainen viranomainen voi tehdä veronkorotuksen määräämisen jälkeen samasta

HE 191/2012
VaVM 15/2013
PeVL 17/2013
LaVL 8/2013
EV 114/2013

asiasta rikosilmoituksen vain, jos se on saanut näyttöä uusista tai vasta esiin tulleista olennaisista tosiseikoista niin, että veronkorotusta ei olisi määrätty alun perinkään sen perusteella, vaan asia olisi siirretty rikosprosessissa käsiteltäväksi. Lisäksi edellytetään, ettei uusi näyttö ole jäänyt huomiotta viranomaisesta johtuvasta syystä.

Asian käsittely rikosprosessissa edellyttää, että toimivaltainen viranomaisen poistaa aiemmin määrätyn veronkorotuksen viimeistään ennen syytteen vireillepanoa.

Veronkorotus poistetaan noudattaen soveltuvin osin, mitä asianomaisessa laissa on säädetty viranomaisen aloitteesta tapahtuvasta verotuksen tai veron oikaisusta verovelvollisen hyväksi. Veronkorotus voidaan poistaa, vaikka oikaisun edellytykset puuttuvat.

Toimivaltaisen viranomaisen 2 momentin nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta.

4 §

Veronkorotuksen määrääminen esitutinnan aloittamisen jälkeen

Jos esitutkintaviranomainen tai syyttäjä on tehnyt asiassa päätöksen esitutinnan lopettamisesta tai toimittamatta jättämisestä taikka syyttäjä on tehnyt syyttämättäjättämispäätöksen tai peruuttanut syytteen, erillisellä päätöksellä määrättävä veronkorotus voidaan määrätä 2 §:n 3 momentissa säädetyn estämättä 90 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi-saannista.

Jos asiasta on nostettu syyte tai se käsitellään muutoin rikosasioista säädettyssä järjestyksessä, toimivaltainen viranomaisen ei saa määrätä samasta asiasta veronkorotusta, jollei syytettä tai säädettyssä järjestyksessä käsiteltävää rikosasiaa ole myöhemmin peruutettu.

5 §

Tuomioistuimen ratkaisema asia

Jos tuomioistuin on antanut syyksilukevan tuomion tai jos syyte on hylätty, toimivaltainen viranomaisen ei saa määrätä samasta asiasta veronkorotusta.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan

vastaavasti, jos samasta asiasta on tuomioistuimen ulkopuolisessa rikosoikeudellisessa menettelyssä määrätty sakko.

6 §

Muutoksenhaku

Erillisellä päätöksellä määrättyyn veronkorotukseen saa hakea muutosta:

1) 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon; tai

2) samassa ajassa kuin muutosta voi hakea asianomaiseen verotuspäätökseen, jos muutoksenhauulle on säädetty 1 kohdassa mainittua pidempi muutoksenhaku-aika.

Viranomaisen muutoksenhaku-aika laskeaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksenhaussa noudatetaan samaa menettelyä kuin asianomaisen verotuspäätöksen muutoksenhaussa.

7 §

Esitutkintaviranomaisen ja syyttäjän tiedontovelvollisuus

Jos rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—4 §:ssä, 46 luvun 4, 5 tai 7—9 §:ssä taikka 50 a luvun 1—3 §:ssä tarkoitettu rikosasia on tullut esitutkintaviranomaisen tutkittavaksi muusta syystä kuin toimivaltaisen viranomaisen tekemän rikosilmoituksen johdosta, esitutkintaviranomaisen on annettava asia tiedoksi ja toimitettava esitutkintaa varten saadut ja laaditut asiakirjat toimivaltaiselle viranomaiselle veronkorotusta koskevan asian käsittelyä varten. Tiedot on toimitettava viipymättä esitutkintaa kuitenkaan vaarantamatta.

Esitutkintaviranomaisen ja syyttäjän on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle veronkorotusta koskevan asian ratkaisemista varten tiedoksi rikoslain 29 luvun 1—4 §:ssä, 46 luvun 4, 5 ja 7—9 §:ssä sekä 50 a luvun 1—3 §:ssä tarkoitettussa rikosasiassa tekemänsä tai antamansa:

1) esitutinnan lopettamista koskeva päätös;

2) esitutinnan toimittamatta jättämistä koskeva päätös;

3) syyttämättäjättämistä koskeva päätös; ja
4) ilmoitus syytteen tai rangaistusta koskevan määräyksen peruuttamisesta.

Edellä 2 momentissa mainittu tieto on annettava viipymättä päätöksen tekemisestä taikka rangaistuksen antamisesta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti arvonlisäverolain (1501/1993) 218 §:n 3 momentissa ja ennakkoperintälain (1118/1996) 55 §:n 2 momentissa tarkoitettuun rikkomukseen.

8 §

Tuomioistuimen tiedonantovelvollisuus

Tuomioistuimen on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä tarpeellinen

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2013

tieto rikoslain 29 luvun 1—4 §:n, 46 luvun 4, 5 ja 7—9 §:n tai 50 a luvun 1—3 §:n nojalla annetun tuomion sisällöstä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti arvonlisäverolain 218 §:n 3 momentissa ja ennakkoperintälain 55 §:n 2 momentissa tarkoitettuun rikkomukseen.

9 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2013.

Jos samasta teosta tai laiminlyönnistä on määrätty veronkorotus jo ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tekoihin ja laiminlyönteihin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*